

IEDEREEN IS WEL EEN BEETJE PIRAAT VAN BINNEN

Ik moet eerlijk bekennen dat ik het doodeng vind. Een piraat interviewen is één ding, Jack Bru interviewen een ander. Op niet te misstaande wijze heeft hij me duidelijk gemaakt dat tijdens ons gesprek niet mijn, maar zijn regels gelden. Ik mag hem niet aankijken, hij beantwoordt alleen de vragen die hij wil beantwoorden en ik moet strikte geheimhouding zweren over alles wat niet in mijn artikel komt... Gezellig.

We hebben afgesproken in Jachthaven Bruinisse. Op het havenkantoor, achter de deur met het doodshoofd erop. Op tafel ligt de grootste fles whisky die ik ooit gezien heb. Leeg. Uit een ouderwetse koffer steken wat papieren. Hakkellend stel ik mijn eerste vraag.

Uhm, vertelt u eens iets over uzelf. Wie bent u, waar komt u vandaan?

"Wie ik ben? Nou, Jack Bru dus. Althans, dat is de naam die ik heb aangenomen sinds ik ben gestrand in Bruinisse. Daar," hij wijst naar het Schelpeneiland vlak voor de haven, "het Pirateneiland. Ik heb mijn hele leven lang de Noordzee afgestruind om te stelen van de rijken en te geven aan de armen."

De Noordzee afgestruind? Daar heb ik niets over kunnen vinden in mijn vooronderzoek...

"Dan heb je zeker op Facebook gekeken? Ja, op mijn account heb ik inderdaad ingevuld dat ik in 1905 geboren ben. Omdat je op jullie 'nieuwe media' niet verder terug kunt in de tijd. Ik werkelijkheid ben veel ouder. Zo oud, dat ik me de dag waarop ik geboren werd niet meer kan herinneren. Ik heb trouwens een bloedhekel aan al die elektronica van tegenwoordig."

Waar bent u tegenwoordig mee bezig?

"Met het restaureren van mijn Pirateneiland natuurlijk. Als het goed is, is in 2017 mijn schip weer herbouwd en staat er een fort op het eiland (hard bonzen, anders horen we je niet). Ook komt er een schatkamer en een pannenkoekenrestaurant. Een echt piratenbolwerk dus! Een veerboot gaat tussen de wal en het eiland heen en weer pendelen."

Een piratenbolwerk?

"Jazeker. Het is straks de bedoeling dat kinderen van 4 tot 12 jaar uit het hele land naar de haven komen en in mijn tijdmachine stappen. Ze gaan erin als modern kind en komen eruit als piraat. Samen met hun gevangengenomen ouders stappen ze op de boot en varen ze naar het eiland. Vanaf het water kun je mij en mijn mannen al horen zingen en zul je grote rookpluimen zien. Of de ouders dat ook zien? Dat denk ik niet. Die sluiten we op in het vooronder."

Klinkt duur...

"Dan heb je net niet goed naar mij geluisterd, meisje. Ik doe dit niet om er zelf rijk van te worden. Sterker nog, alle winst gaat naar een goed doel. Bijvoorbeeld het opvangen van kinderen van piraten uit Somalië. Al heel wat ondernemers uit de buurt hebben hun hulp toegezegd. Gratis! En ook Henk verdient er geen duit aan."

Hoe bent u eigenlijk in contact gekomen met Henk?

"Henk kent me onbewust al zijn hele leven. Net zoals jij mij onbewust al je hele leven kent. Als je me wilt zien, dan zie je me." Wat wilt u bereiken met het Pirateneiland?
"Behalve eer voor mezelf bedoel je?"

Impressie van het Pirateneiland

Dat kinderen weer hun fantasie gebruiken, in plaats van hun iPad en dat ze iets leren over de Grevelingen.

Op het eiland krijgen de kinderen een stoomcursus piraterij. Zo leren ze hoe ze zelf een vlot kunnen bouwen en proeven ze de schatten van de zee. Mosselen en garnalen, of voor de stadskinderen mosselhamburgers en garnalenkroketten. Daarnaast kun je in mijn piratenschip spelen. Lekker rauw en ruig, want keurige speeltuinen hebben we al genoeg. Ik heb Henk opdracht gegeven om een niet-moet board te maken. Daar heeft hij allerlei plaatjes van 'nette' speeltoestellen opgeplakt. Zo wordt het dus niet. Alle kinderen die hebben meegedaan krijgen aan het eind van de dag trouwens een piratendiploma."

Ten slotte, wat is er zo leuk aan piraat zijn?

"Dat is makkelijk: dat je vogelvrij bent en kunt doen en laten wat je wilt. Maar uh, als je me nu weer alleen zou willen laten. Ik heb nog een vervolgspraak. Met mijn goede vriend Jack Daniëls."